

[Poul Boeg.]

Når det er sagt, vil jeg på den anden side også tilføje, at vi naturligvis godt indser nødvendigheden af, sådan som det påpeges, at foretage en regulering nu pr. 1. oktober 1974. Sådan som det nu engang historisk er gået, er det rent praktisk påkrævet og nødvendigt at foretage et eller andet, men det skal selvfølgelig ikke udelukke, at man kan komme med et lille suk over, at historien viser et vist lapperi, sådan som det f. eks. blev nævnt af ordføreren for fremskridtspartiet med de, så vidt jeg husker, 6 forskellige beregningsgrundlag i tidens løb. Også det, man laver her, bliver derfor et lappeværk, og vi må på et eller andet tidspunkt se at få det ind i en større sammenhæng og få etableret en langsigtet løsning og ordening af disse problemer.

Ud over disse mere generelle og principielle bemærkninger vil jeg som et mere konkret punkt specielt nævne, at vi for vort vedkommende har visse betænkeligheder ved en af hovedideerne i dette forslag, nemlig at gøre boligsikringen helt uafhængig af eller i hvert fald mindre afhængig af indkomsten. Jeg siger ikke, at det er noget, vi nødvendigvis er imod, vi vil naturligvis gå ind i en udvalgsdrøftelse af det, men på forhånd nærer vi en vis bekymring ved dette oplæg, og det må ses i sammenhæng med spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have en pristalsregulering. Det er klart, at dette bliver to alen ud af ét stykke. Men sagt sammenfattende er vi ikke helt sikker på, at der ikke her ligger en risiko for, at dette kunne få en social slagside, og det vil vi i hvert fald gerne være klart overbevist om at det ikke vil få, inden vi går ind på dette.

I det hele er det klart, at der er mange enkeltheder, der må tages op i dette forslag. Det er jo ikke noget, vi skal komme ind på her ved en første behandling, men jeg ville godt have lov til for sammenhængens skyld og ligesom for at få det inddraget i stoffet og debatten at pege på den meget omfattende artikel, som blev skrevet i Socialt Tidsskrift i 1973 med betegnelsen „En socialpolitisk analyse af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring“ fra side 315 til side 382. Jeg er naturligvis helt klar over, at det, der dengang blev skrevet, sigtede til det tidligere forslag, og at der i mellemtiden er sket en række ændringer, men jeg tror, dette

viser, at der er mange detaljer, som vi også bør se nærmere på i udvalget.

Henning Philipsen (SF):

Der er vist ingen grund til for mig at gentage de bemærkninger, hr. Svend Jakobsen har gjort. Jeg er enig i hans betragtninger og vil blot gerne understrege, at det forekommer mig rigtigt, at de laveste indtægter får det, jeg vil kalde et lavere minimumslejebeløb end det, som er angivet i forslaget.

Men lad mig så føje til, at jeg tror nok, at når tidligere ordførere ligesom har villet inddrage dette forslag i betragtningerne om en langsigtet boligpolitik, så får man lyst til at udstøde et hjertesuk og sige: åh herre gud. For sandheden er jo, at der er vist ikke ret mange i dette ting og allermindst i boligudvalget, som har i hvert fald en glødende tro på, at der bliver formuleret en langsigtet boligpolitik hverken i denne samling eller i næste samling og efter min opfattelse sandsynligvis ikke på denne side af et kommende folketingsvalg. Det er simpelt hen noget af det mest frustrerende, jeg har oplevet i de år, jeg har været i folketinget, så er det vist sagt så klart, som det kan siges. Ingen tror på det, og jeg synes derfor, man skulle lade være med at se dette forslag i relation til spørgsmålet om at formulere en langsigtet boligpolitik. Dette her er et spørgsmål om at regulere en lovgivning og et forsøg på fra ministeren at prøve på at regulere en lovgivning i overensstemmelse med, hvad han mener er rigtigt, og sådan mener jeg forslaget skal behandles.

Men når det er sagt, så lad mig sige, at jeg synes nok, at der kunne tilstræbes forenklinger, ganske klare forenklinger, af boligsikringsydelsernes beregning. Jeg skal aldeles ikke bebrejde ministeren noget, for han har ikke, skal vi sige haft det på ryggraden, som jeg f. eks. har, og som ikke mindst kommunernes boligsikringskontorer har det til hverdag, nemlig dette, at det i adskillige tilfælde er mere end svært for borgerne at forstå, hvorfor deres boligsikringsydelse nu andrager den og den størrelse. De har mere end svært ved i adskillige tilfælde at forstå, hvad det er, der betinger, at boligsikringsydelsen har den eller den størrelse. Det, der derfor er væsentligt, synes jeg, var, om vi under det udvalgsarbejde, der nu skal foregå, kunne prøve at lave det på den måde, at